

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Elofizetési árak:		Vidékre küldve:	
Helyben:			
Egy évre . . . 10 kor. — fill.	Egy évre . . . 16 kor. — fill.		
Fél évre . . . 5 . . . —	Fél évre . . . 8 . . . —		
Negyed évre . . . 2 . . . —	Negyed évre . . . 4 . . . —		
Egy óra . . . 1 . . . —	Egy óra . . . 1 . . . 70 . . .		
Egyes szám ára 4 fillér.			

Főszerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**
 Felelős szerkesztő: **IFJ. MÓRICZ PÁL.**
 Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díjak:
 Hat hasábos petit sor 10 fillér. Nagyobb terjedelmű és többször megjelenő hirdetések jutányosan. — Apró hirdetés minden sor 4 fillér.

Karácsonyi szünidők után.

Nehéz dolog a mai állapotok közt pessimistának nem lenni. Bár merre tekintünk, a politikai láthatáron vészterhes fellegek tornyosulnak szemünk előtt.

A pénzügyminiszter csupán újabb áldozatokra nyújt kilátást akkor, amikor a költségvetést 29 milliót haladó kiadással, s annak nagyon természetesen megfelelő bevételi többlettel emelte. A német vámtariffa közgazdaságunk minden ágát megdöbbentő módon fenyegeti. A hármasszövetség ideje lejárában van, s a szövetséges államok azon törik fejüket, hogy annak megújítását milyen és mennyi előnyökhöz kössék. Az olasz Francia- és Oroszország felé kacsingat, hogy úgy a Német-, mint Ausztria-Magyarországgal szemben gyümölcseseinek és borainak a legolcsóbb vámtételeket biztosítsa. Az osztrákok nagy Németbirodalomról álmodznak s arra gravitálnak. A Magyarország és Ausztria közti kiegyezés bizonytalan. Az Osztrákok főelve, ma is az: „Magyarországot előbb szegényre, azután osztrák tartományra kell tenni.” Magyarország kormánya és az ezt támogató parlamenti többsége pedig — eddig úgy látszott — távol állott attól, hogy ennek ellentálljon; sőt minden ténykedésében csupán az volt látható, mintha ezen célta maga is előmozdítani igyekezett volna. A quóta tárgyalás alkalmával kormányunk statisztikailag mutatta ki, hogy annak emelése igazságos és a kormányt támogató többség rá mondta az Ament. Vajjon most a kereskedelmi kiegyezésnél jobb lesz-e? oly igazságos lesz-e, mint a quóta emelésnél? nem tudjuk; de visszatekintve a multa, kecségtetőt, méltányosat remélni alig vagyunk képesek. Vajjon a kormány nem úgy fogja e ismét találni, hogy tuloldalon van az igazság, hogy áldoznunk kell, hogy kereskedelmileg is közösségben maradhassunk! A pénzügyminiszter ur miért is emelte volna kiadásainkat s azokhoz képest bevételeinket, ha nem azért, hogy ismét hivalkozás történhessen statisztikai adatokra, rámutathassanak arra, hogy boldogok vagyunk, hogy győzzük a terhek viselését, hogy tehát ismét áldoznunk kell.

Ha a Lajthán tul széttekintünk, bámulnunk kell, hogy nem tekintve a

alajviszonyok különbözőségére, ott mindenütt nagyobb jólét uralkodik, mindenütt olcsóbb a megélhetés, mint Magyarországon; hogy ott a hazánkból átvitt élelmi szerek s bor olcsóbban kaphatók, mint ide haza! A városokban az ipar s kereskedelem virágozik; a falvakban a rend tisztaság s jólét eltagadhatlan jelei láthatók. A mi felföldi, erdélyi és sok helyen alföldi falvaink úgy állanak az oda át lévő falvakhoz, mint a mi falvainkhoz a falu végeken elszórt cigány putrik.

Mindezek elvitázhatatlan jelei annak, hogy ott sokkal nagyobb a jövedelem, mint nálunk; sokkal többet áldozhat a nép a maga kényelmére, külső fényére, mint Magyarországon; hogy mi napról-napra szegényedünk, oda át pedig mindinkább gazdagodnak; hogy ama hagyományos osztrák politika utján vagyunk: „Előbb koldussá tedd a magyart.”

Megdönthetetlen symptomái nemzetünk elszegényedésének, hogy úgy a nagy, mint a középbirtokok nagyon gyakran gazdát cserélnek s legtöbbször idegenek birtokába kerülnek; hogy alig lehet már találni telekkönyvet, melynek teherlapján nagy mennyiségű kölcsönök bekebelezve nem lennének; hogy a munkát keresők, de nem találok száma évről-évre, napról napra növekszik; hogy a Amerikába, Németországba és Romániába kivándorlók serege megdöbbentő.

Kérdjük: mi lesz édes Magyar hazánkból, hogy ha annak nagy és középbirtokosai koldusbotra jutnak? Kiknek szava és hatalma egykor a közállapotok rendezésénél döntő volt, kiknek soraiból kerültek nagyobb részt az ország intelligens elemei s legjobbjai. Mi lesz édes otthonunkból, a még megmaradt csekély vagyonunkból? mi lesz azon alapokból, melyekből az ország szükségletei még ahogy úgy fedezhetők? mi lesz életbiztonságunkból? hogy ha a napról-napra rohamosan szaporodó éhező munkanélküliek nagy rajjai körülvesznek s megtámadnak bennünket. Mi lesz édes hazánkból, hogy ha annak munkaképes fiai, nemzeti erőt gyarapító egész családjai elhagyják, hol a költő szavai szerint „élniök s hallniok kellene”, hogy azt megvédelmezzék. Vagy elvan feledve már nagy Széchényink mondása: „Oly

kevesen vagyunk, hogy az apa gyilkosnak is megkellene kegyelmezni?!”

Ezen kérdésekre feleljen az igen tisztelt kormány és az ezt támogató ország atyák többsége. És itt az ideje, hogy megfeleljenek azokra.

Megélhetésünk s esetleg boldogulásunk attól függ, minő állást foglal el a kormány többsége azokkal szemben, kik az eddigi szerencsétlen közösségben nemcsak saját érdekeiknek előmozdításán s a mi kárunkon munkálkodtak, hanem főtörekvésük oda irányult, hogy kiszipolyozzák minden erőnket s tehetetlenekké, koldusokká tegyenek s már-már elérték céljukat, amin csodálkozni nem is lehet, hiszen 1867-től fogva kormányaink mindig csak áldoztak. Feláldozták az ország véres verejtékét nemcsak a szoros értelemben vett közönségek oltárára, hanem az 1867 évi XX. tc. 58 §-a szerint nem a pragmatika sanctióból kifolyó kereskedelmi ügyek közösségének oltárára is, csak hogy ezt a szerencsétlen közösséget is dédelgessék s minden áron közgazdasági romlásunk árán is fentartsák.

Most, midőn a Széll Kálmán vezetése alatti kormány és az ország képviselő testülete működését — a viszonyainkhoz képest hosszú pihenés után — folytatólag ismét megkezdi, szükségét érezzük felemelni gyenge, de a haza szeretetétől lángoló szavunkat első sorban a kormányelnök urhoz és a kormányon levő összes tagokhoz, hogy a legközelebb tárgyalás alá kerülő közgazdasági közös kereskedelmi és vámkérdések megoldásánál végre valahára vegyék fontolóra s behatározó megfigyelés tárgyává szegény országunk kétségbeeső s már-már a végveszéllyel küzdő helyzetét, melyet az előbbi kormányok s azok támogatásának áldozatkészsége és az osztrákok kapzsisága, lelkiismeretlensége teremtett. Vegyék figyelembe, hogy ez áldatlan közösség a már nagyon is nagy bajt csak fokozni fogja s hogyha osztrák részről a közösséget fentartani óhajtják: az áldozat csak részükről hozható annak az országnak, mely századokon keresztül erős támaszuk s életfentartójuk volt s melyet viszonzásul ők eddig csak tönkretenni iparkodtak. A miniszterelnök ur nézetünk szerint jóakarátát, a haza iránti kötelesszeretetét úgy fogná bizonyítani,

ha vitális kérdésben eltekintene a párt fegyelemtől s nyílt kérdést csinálna belőle.

De szavunk van minden pártkü lömség nélkül a szinte igen tisztelt országos képviselő urakhoz is.

Édes hazánk veszélyben, már-már a tönk szélén van. Ha mi nem mondanók is, tudjátok ti, kik a bajok orvoslása végett éppen az ország minden részéből megválasztva s kiküldve vagytok — mik ezen országnak elodázhatlan orvoslást igénylő sérelmei. Ne nézzétek ti az új országházát, az Andrási ut, a körutak s a többi számos terek palotáit, azokat a nemzeti nagyság előhaladás fényes, de csalóka jelvényeit, hanem nézzétek azoknak háttérét, az óriási adósságok megdönt-hetetlen tényét.

Tekintsétek a részletes tárgyalás alapjául elfogadott pénzügyminiszteri költségvetést, mint a magyar nemzet élete ellen irányított újabb merényletet. Akadályozzátok meg a költségvetésnek nem elkerülhetlen, vagy legalább elodázható kiadási tételeit, hogy apaszthatók legyenek a nemzet tönkre tételére irányuló bevételi tételek is.

Ha bölcsességekkel a jóakarát, a haza üdvének óhajta párosul; ha a pártfegyellemmel nem engeditek békóba verni legjobb meggyőződésüket s hazafiúi kötelelességeket, ha a multraváló visszatekintés és szegény vergődő

hazánk szebb jövőjének megállapítására irányuló jóhiszeműségek s köteleles jóakaratok er s szikláján megtörik a pajtáskodás, az önzésből eredő és a hatalom napja felé fordulni hajlandó kicsinyes reménykedések: mikor a szinte tárgyalás alá kerülendő, a pragmatika sankción éppen nem alapuló, hanem szabad egyezkedés és elhatározás tárgyát képező eddigi kereskedelmi és vámszerződés megújítására, vagy a közös vámterület megszüntetésére sorompóba léptek, tudjátok mit kell tennetek; ez utóbbi vagy is a közösség megszüntetésével ki lehetünk ugyan téve még nagyobb áldozatoknak, de azokat nem elkésere-dett s megölni törekvő ellenségünknek, hanem magunknak s jövőnknek fogjuk megbozn. Vagyonunk s vérünk a hazájé.

Kacor.

Függetlenített vidéki jogakadémiák.

Az új vizsgálati rend, amelynek tervezetét Wlassics miniszter a napokban tette közzé, azzal a merész szándékkal lép a magyar közönség elé, hogy míg egyrészt a magyar közönség régi romantikáját, másrészt pedig legalább ebben a tekintetben kiemeli a vidéki intézeteket és ezek az illető vidéki városokat abból a füg-

gésből, melyben eddig a nemzeti geniusz-nak nem csekély kárára leledzettek. A tervezett reform részletein gondolkozhatnak és vitázhatnak a legisták és professzorok, de nekünk úgy tűnik föl, hogy azt a két ideált, amelyre utalunk, elbukni engedni a magyar közönségnek nem lesz szabad.

A doktorátus megszűnével kötelező lenni, az egyetemi városok elvesztik eddigi preponderanciájukat, a tanuló ifjuság összetolulása megszűnik vagy legalább is alább hagy s az új tanulmányi rend kötelezővé tévén a gyakorlatokat és kolloquiumokat, megnyirja a semmittevésnek azt a szabadságot, melyet jogot halgató iljuságunk a tanszabadság zászlója alatt évtizedeken keresztül az apák és anyák nem kis keserűségére annyi odaadással gyakorolt.

Azt, hogy a közoktatási miniszternek s érdemes munkatársá Csorba Ferencz osztálytanácsosnak ez uton sikerülne a magyar közélet mai színvonalát észrevehetőleg növelni, nem igen hisszük. Azt azonban, munkára fogván a jogot hallgató fiatal-ságot, elérjük, hogy kiküszöbölnek egy nagy ellentmondást. Ez ellentmondás abban állott, hogy azt várták a léhaságra szoktatott fiatalságtól, hogy ily előkészülettel sikeresen birkózzék meg az élet komoly földadataival. Boldognak hirdettek jogászvevek, ti csak azoknak adatok igazboldogságot, aki nem törődve komoly célokkal, könnyűvérel szórta szülőinek nehezen szerzett forintjait. Azoknak, akiknek lelkében fenköltebb ide-

Szegedi boszorkányságok.

(Tánczó kisértetek.)

Az ötvenes években a szegedi felsővárosi részen lakott egy bizonyos Papdy nevezetű öreg, sánta fuvaros. A mai Fodor utcában volt a portája. Akkor ugyan meg Keskeny utcának neveződött ez az utca. Santa Papdynak a „lutrisbolttól“ számitott harmadik ház volt a tulajdona. Külsőre, a milyenek a régi módi szegedi polgárházak. Hosszu, nadsfedes az épület. Két ablaka tekintett az utcára. Sötét lombos eperfák az udvaron.

Santa Papdynak, miután kenyérokjvat elfogyasztották, meghalt a felesége. Magára maradt az öreg, tehát lakni fekadott a házba. 1853. vagy 54-ben történhetett, a mikor egyik intelligens kis polgáresalad beköltözött a Papdy uram hazába. A háznak az ugynevezett „tisza szobájába.“ Mely mint parádé szoba eddig mindig lakatlanul állott. Azért nem is fűtötték soha. Mindössze, hogy időnkint ki-kimeszelték

Ebbe a szobába költöztek be most az új lakók, éppen mindszentek napján pénteki napon hurezoikodtak be. . . No de rövid ideig is laktak a házban Alig félhónap mulva elköltöztek santa Papdy uramtól.

A jégverem hideg lakast természetesen ezen novemberi időben már erősen fűtötték az új lakók, akik vidaman húzódtak meg a nagy boglya kemenceze enyh helye mellett. Majd elkövetkezett a lefekvés ideje. Tehát lefeküdtek. Eloltották a gyertyát.

Azonban alig szenderedett el a család, mert többen is voltak, már is csodálatos zajra riadtak fel a gyengébb alvók, a feleség, a gyermekek. A feleség költötte a férjét, mert a rémülettől már borzadozott.

Külfönös szelzugás, vinyogás hallatszott a szobában. Az ablakon gyöngé fényt vetett a késő őszi éjszaka fekete, futó felhőktől borított világa. A házi nép tekintte felmeredt . . . Sötétruhás lenge alakok körbefogódzva tánczoltak, ugráltak a nagy asztal körül. Több-ele ledér mozdulatot is mutogattak. És vinyogtak.

Rémiség volt őket nézni. Midőn azonban a gazda gyertyát gyújtott, elesédesült a szelzugás, elnémult a vinyogás és mint az árnyék, nyomtalanul eltűntek a feketén lengő kisérteti alakok, de midőn a gyertyaláng kialudt még el sem szenderedtek, újból felriasztotta a kis hazinépet a borzalmas, a csodálatos boszorkánytáncz.

A míg ki nem költöztek a Papdy uram „tisza szobájából“ ez minden éjszaka ismétlődött. Mihelyt eloltották a gyertyát, kezdődött a szelzugás, vinyogás és boszorkánytáncz. Fél hónapig kiállottak. Aztán me nekültek a házból.

(Bübajos Papdiné.)

Azonközben a Papdy uram háznépét is tudakolták e különös és borzalmas jelenségek felől.

Papdy gazda előbb nem akart tudni semmiről semmit. Majd fontoskodva oda nyilatkozott, hogy neki a felesége vallotta és panasolta, miszerint beállott a szegedi kuruzsolók közé. A Papdy szavai szerint így szólt volna hozzá asszony.

— Azt gondolja kend, hogy éj-zaka én kend mellett fekszem? Igen ám a cizrokseprű . . . Kend ugyan azt hiszi, hogy én melengetem a hátát, holott pedig oda-tánczolok a boszorkányokkal.

Ekkor ugyan már szánta-bánta bü-nét az asszony. Vezekelni is akart, de köz-bejött a hirtelen halála. Meghalt. Mert a

kuruzsolók megharagudtak reá és úgy földhöz vágták, hogy szörnyet halt.

Titokzatosnak tehát elég titokzatos volt a Papdy uram magyarázata, de mivel-hogy máu Kálmán király megmondta, hogy nincsenek boszorkányok, hát a felvilágosult lakóknak nehéz volt azt elhinni.

Mindamellett, miket a saját fülökkel hallottak, a saját szemökkel láttak, az mind letagadhatatlan és igen titokzatos jelenség volt. De ebbe a titokzatos és borzalmas sötétségbe mégis verődött később némi magyarázó fény.

A boldogult bübajos Papdynának a legnagyobb menyecske lánya igen beszédes nőcseléd volt. Ő is ugyan a sötét babonát toldozta-foldozta, de egy véletlenül ejtett szavával mégis ő gyújtott a tévelyítő sötétségbe vékony világító sugárt.

— Bübajos volt az edesanyám, mondta a menyecske is, de nem tanulta ki a mesterséget és nem lett valóságos tagja a boszorkány csehnek, mert gyöngének bizonyult a boszorkány remökhöz.

(A boszorkány remek.)

Aztán előadta a menyecske, hogy mi-ben áll a boszorkány remek? Volt egy pupos, nyavalyatörös lány gyermeke, ezt hozta fel a bizonyosságul.

— Hogy valaki a boszorkánycsehbe felvétessék a saját vérét, a saját gyermekét vagy aki neki legkedvesebb kell próbaképen megrontania, mondá a menyecske, akinek a további előadás szerint azonban bübajos Papdynának mégis gyöngé volt ehez a természetellenes kegyetlenséghez a szive. A saját gyermekét nem rontotta meg, hanem a lányának a gyermekét, az unokát, aki egyszer fényes déiben sikoltva bukott fel a

álok égtek, sivar Sahara voltatok, amelyen bolyongni kellett iránymutató, vezető nélkül. Csoda e aztán, ha ez utóbbi szerepre mindkevnsen vállalkoztak?

A vizsgálatok évadja volt főformán az egyetlen, melyen a gyér kolloquiumokon kívül a fiatal nebuló szemtől-szembe jutott nagyságos, később méltóságos, sőt kegyelmes tanáraival. E tekintetben a budapesti egyetem gyönyörű rekordot ért el s a jogi vizsgálatok és rigorozumok száma 1900-901-ben negyedfélezer hallgató mellett túlhaladta a 4800-at! Mintha a cenzorok itt akarnak kárpótolni magukat azért, hogy különben oly laza érintkezésben voltak hallgatóikkal.

A jogi pályákra való képesítést a tervezet szerint az eddigi különböző kvalifikáció helyett az elméleti jog és államtudományi vizsgálat adja meg, mely fölkarolja egyrészt a magyar maganjogot, a merkantil kodexet, perrendtartást és büntető jogot, másrészt a közjogot, politikát, pénzügyi jogot, közgazdaságot és statisztikát. — Arról, hogy a magyar gazdasági élet speciális jellegének az agrárpolitika és agrárigazgatás fővétele által elég tétessék, — nincs szó.

Ifjuságunk tehát reá lesz utalva ezután is arra, hogy megismerkedjék mindazokkal az argumentumokkal, amelyek a merkantil felsőbbség érdekében felhozhatók, melyek a határidőzűleteket, a plutokratikus vállalkozások favorizálását s a kis emberek deposedálását úgy ahogy igazolják. Ellen-

pitvarajtóban. Ettől kezdve ferdült el a nyavalya törös kis pupos lánynak a teste. Akit a nagyanyja rontotta meg, de mely bűbajos asszony, mivel nem adott teljes boszorkány remeket, tehát nem vevődött be a csehbe. Barha a gonosz cimboráitól nem tudott megszabadulni így sem soha.

— Hihető tehát, hogy ezekkel járja a boszorkánytánczot az édes anyám, mondta az asszony, aki még odavetőleg hozzátette, hiszen különben láthattak magok is, hogy a házpadlás még ma is tele van bűbajos, mérges száraz füvekkel, amiket még a kurukszoláshoz szedgetett volt az anyám.

A Papdy-ház titkára épp ez a pár odavetett szó világít be némi magyarázó su árt.

(A majsai szolgáló lány.)

Az új lakóknak ugyanis szinte a padlásra volt felhordva a fűteni valójuk. És bizony a majsai szolgálólány nem válogatta a tűzre valót, ezekből a mérges, száraz bűbajos füvekből is fűtött a kemenczébe. Még pedig mindennap keverődhetett a szalma közé ilyen mérges kőrő, boszorkányfű, melynek nehéz illata aztán a kemenczéből kipárolgott és az évek óta fűtetlen szoba gőzeivel elegyedve gerjeszthette aztán azt a kábító szendert, azokat a borzalmas kísérteti jelenségeket a megbódult lakók érkei előtt, mint a vinyogást, a szélzugást, a tánczó kísértetek lenge, fekete alakjait. Az új lakók legalább így igyekeztek megfojtani a Papdy-ház háborzongató titkát.

Mindamellett az is bizonyos, hogy sietve költöztek ki ebből a boszorkányos házból, mert ott éjszaka ezután sem maradhattak nyugton.

Ifjabb Móricz Pál.

ben alig fog valamit hallani arról, hogy a régi tanok korhadó omladékain miként készül megvalósulni az az új gazdasági rend, amely igazságosabb, humanusabb és hazafiasabb a réginél, mert a mammon imádása helyett altruizmusra és az osztó igazság gyakorlására igyekszik reászorítani a nemzet érdekében a nemzet erősebbjeit.

Miniszter ur, ezen is segíteni kell!

NAPI HIREK.

Egy volt debreceni ezredes Arábiában.

Debreczenben, Hajdu megyében népszerű, kedvelt katona volt az arabs származású Fadlallah el Hadad Mihály ezredes, a ki évekig lakott Debreczenben, mint a debreczeni m. kir. mén-telep parancsnoka. Ezt a délczeg, daliás, keleti barna arcú, hatalmas megjelenésű szép huszárt egyidőben ősmerte, becsülte mindenki Debreczenben; mert féligmeddig már egészen közénk honosodott az arab puszták érdekes fia, a ki azonban nemcsak arabusul tudott, a németet nem is számítva, hanem édes magyar nyelvünket is csak oly zamatosan beszélte, mintha csak a Basahalmán belül született volna. — Szóval Debreczenben kedves, népszerű férfiú volt a délczeg Fadlallah Mihály, akit alig néhány éve alezredesi rangban magasabb állomásra vezényelték el Debreczenből. Azóta Fadlallah Mihály már méneskeri ezredes és most fontos és nem minden veszély nélküli küldetésben kint jár a messze Arábiában, mert Darányi földművelésiügyi miniszter azzal bizta meg Fadlallah Mihály ezredesét, mint a babilnai ménesintézet vezető parancsnokát, hogy Damaskusból hosszabb utat tegyen Arábiában tenyészlovak vásárlására. És az egykori debreczeni népszerű tiszt jelentése most érkezett meg — rég elhagyott szülőföldjéről — a földművelésiügyi miniszterhez. A jelentés sok érdekes részletet foglal magában, kivonatossan felelmitjük belőle, hogy:

Fadlallah november 2-án indult el Damaskusból 16 emberből és 17 állattal álló karavánal. Ötnapi lovaglás után akadtak az első beduin törzsre Koriteisi községben, az Anase Ruelákra. A beduintörzs vendégszeretettel fogadta a magyarokat s lovaikat megmutatta. Majd az Anase Hadad törzsre akadtak az utasok. Lovaikat vad iramokban vonszolták föl, amint náluk szokás. A Kaba ked kútnál a Mheditörzs tanyázott. Ennek a törzsnek hatalmas loányaga van, az ezredes azonban élénk sajnálatára a törzs lovaait nem láthatta, mert az Anase Mheditörzs a sammerókkal háborút visel s hétszáz lovuk a csatasíkon van. Az Eufrát folyó balpartján több törzset látogattak meg a magyarok és e hónap elején érkeztek Bagdába. De mielőtt a karaván odaért, sok nélkülözést szenvedett. A napijáróra lévő sivatagi kutakból a vizet kimérték az arra járó beduinok. A szomszúság állapot embert egyaránt kínozott. Huszonnégy óráig gyötörő szomszúságban volt részük s végre is az elcsigázott

karavánnak hat tevé szállította tíz órányi helyről a vizet. A nappali hőség 24-28 fokos, az éjjeli két fokra szállott, utközben a sivatag homokfelhője ellepte az utasokat, olykor még a sátrakban is éjjel ujnyi vastag homoktakaró borult rájuk. Ezek ellenére is a karaván egészséges. Fadhallah nagy elismeréssel szól a török kormány előző kenységéről, hogy a vállalkozást nagy figyelemmel segíti és nyolcz török katona egy tiszt vezetésével kíséri őket, amely kíséret helyénvaló is ott, ahol a közbiztonsági állapotok olyrosszak. A maprot előtt két nappal egy karavánt teljesen kiraboltak. Fadhallah jelentését Bagdadból írja, honnan Bairáig és Hidha Kerbela környékéig megy még le, mert itt reméli a legjobb arabs tenyészanyagot beszerezni. Bagdadban Kasin basa, a szultán sógora, altábornagy megígérte, hogy mindenben, ami részükről kitelhetik, segítségére lesz a magyar karavának. Érdekesen írja le az ezredes a beduin törzsek vendéglátó sziveségét, azt megelőző fogadási ceremóniát, melyet el nem kerülhet, sem el nem háritthat az, ki a civilizáció által alig érintett érdekes földön utazik.

Presbitéri gyűlés.

Mint már jeleztük is, a debreczeni ev. ref. egyház, 1902. évi január hó 16-án — esütörtökön — délután 3 órakor az egyház tanácsstermében, presbitéri gyűlést tart, Kiss Aron ev. ref. püspök, lelkeselnök és Simonffy Imre királyi tanácsos, főgondnok elnökelete alatt. A gyűlés tárgyszora a következő: 1. Jelentés arról, hogy az 1901. decz. 15-én tartott gyűlés jegyzőkönyve, decz. hó 19-ik napján hitelesített. 2. Boldog Sándor új presbiter felesketése. 3. A közalapi állandó bizottságban néhai Kerégyártó helyének betöltése. 4. A pénztári hivatal jelentése, özv. Kober Györgyné Bányai Zsuzsanna adományáról. 5. A gazd. gondnok jelentése özv. Farkas Istvánné az iránti kérelme tárgyában, hogy engedjék meg neki a kistemplomi szószerkészfeszerkezetének kitisztítása és szinezése. 6. Pénztári hivatal jelentése a csapókereti imaház felszerelésére gyűlt perselypénz és adomány tárgyában. 7. Debreczen sz. kir. város tek. tanácsának 1901 évi 16,492. sz. alatt kelt végzése, a fels. leányiskolával kapcsolatos tanítónőképző részére, évenként 42 köbméter tűzifa megadása tárgyában. 8. A tek. tanács megkeresése a volt Szt. Anna-utcai leányiskola telkéről egyházunk szorgalmi joga törlesztésének engedélyezése iránt és ugyane tárgyban 13209—1901. sz. tjkönyvi végzés. 9. Esperes ur 1000—1901 sz. körlevelének másolata, két egyházkerületi világi tanácsbírói tisztre szavazás tárgyában. 10. Esperes ur 1015/1901. sz. körlevelének másolata, az egyházlátogatás alkalmával szükséges jegyzőkönyvek megküldése s kitöltése tárgyában. 12. A gazd. bizottság 1901 évi 1633. sz. végzése a Csapókereti énekvezér és szegényházi lelkész tiszteletdíja tárgyában. 13. Küldöttségi jelentés az iskolafentartói illeték tisztázása tárgyában. 14. Az árvaügyi bizottság 1901. évi 1721. sz. végzése az 1902. évi költségelirányzat be-terjesztésével. 15. Küldöttségi jelentés Hódv Béia egyházi levéltárnok 25 éves jubileuma tárgyában. 17. Az iskolaszék 1477/1901 sz. végzése a gazdasági tanintézetben levő ötödik tanterembe tanító alkalmazása tárgyában. 17. Az iskolaszék 1529—1550/1901 sz. végzése Demjén Lajos tanító szabadságolása és helyettesítése tárgyában. 18. A gazdasági bizottság 1717/1901. sz. végzése Demjén Lajosné özvegyi kegydíja tárgyában. 19. Az iskolaszék 1310—1444/1901 sz. végzése Makovicska Gusztávné tanítónő szabadságo-

lása és helyettesítése tárgyában. 20. Az iskolaszék 1403/1901 sz. végzése az ispotályi óvodába szekrény és foglalkoztató eszköz beszerzése tárgyában. 21. Az iskolaszék 1546/1901 sz. végzése az ispotályi óvodának és óvóó lakásának fűtetése és az eddiginél több tűzifa kioszkölzése tárgyában. 22. Az iskolaszék 1548/1901. sz. végzése az ev. ref. tankötelesek tárgyában. 23. Az ispotályi veg. es. bizottság 1350/1901. sz. végzése az 1902. évi ispotályi költségvetés be-terjesztése tárgyában. 24. Az ispotályi vegyes bizottság 1321/1901. sz. végzése, az ispotályi szegényházak javítása tárgyában. 25. Az ispotályi toronyépítető küldöttség jelentése, a toronyépítésének befejezéséről. 26. Az arvaügyi bizottság 1612 1580—1446/1901. sz. végzése az 1901. évi árva szerelésről, az árváknak tankönyvekkel ellátásáról. 27. Az arvaügyi bizottság 1469/1901. sz. végzése, az egyházi árváknak le-heréműkkel ellátása tárgyában. 28. A tek. városi tanács 16,403/1901. sz. végzése, az adóhatratékok végrehajtása tárgyában. 29. A gazd. bizottság 1569/1901. sz. végzése, az 1894. év végéig összesített adóhatratékok sikeresebb behajtása iránti intézkedés tárgyában. 30. A gazd. bizottság 1901. évi 1743. sz. végzése az ispotályi temetkezési pénztárnak az egyház pénztárába áttelepe-téséről tárgyában. 31. A gazd. bizottság 1901. évi 1506. sz. végzése a consistorialis háznál a házmeister részére havonként 4 kor. meg-állapítása tárgyában. 32. A gazd. bizottság 1901. évi 1689. sz. végzése a múlt év de-cember 10 én tartott pénztárvizsgálat ered-ménye tárgyában. 33. A gazd. bizottság 1901. évi 1744. sz. végzése abban a tárgy-ban, hogy a tanítói lakásokban adások-takarékutzhely. 34. A tek. városi tanács 10,363/1901. sz. átírata, az ispotályi telep-üléjogjogának rendezése tárgyában. 35. Városunk polgármesterének megkeresése, az Erdélyi Magyar Közművelődési Egyesület gyámolítása iránt. 36. Egyházak és intézetek megkeresése segélyezés iránt. 37. A „Szondy-Kenessey” utczánként nem keregetők pénz-tárából segélyezés végett beérkezett kérvé-nyek. 38. A csapókereti istentiszteletek alkalmával használat végett átvett urasztali felszerelések leltára. 39. Esperes ur levele az 1901. okt. 15 én és nov. 8 án tartott köz-gyűlések jegyzőkönyveinek megküldése tár-gyában. 40. Küldöttségnek az 1900 évi g. gondnoki számadás felülvizsgálásáról tett jelentést. 41. Davidházy János esperesnek az egyházi statisztikai adatok tárgyában kül-dött 3/1902. számú közlésének másolata.

A főispán Budapesten.

Puky Gyula főispán családja láto-gatására budapestre utazott. A főis-pán több napot tölt el családja köré-ben és csak a hó 22 én tér ismét vissza.

Új politikai napilap.

Nemzetiszínü falragaszok hirdetik, hogy január 15-én megindul az országos 48-as függetlenségi Kossuth-part hivatal s politikai napilapja.

Vázsonyi Vilmos Debreczenben.

A debreczeni kereskedelmi esarnoknak érdekes vendége lesz szombaton este. Vázsonyi Vilmos dr. orsz. képviselő Magyar-ország „egyetlen” s első demokrata képvise-lője a Csarnok meghívására városunkba érkezik s szombat este szabad előadást tart a ker. esarnok helyiségében. Vázsonyi kísé-retében lesz Besszonyi Ferencz volt orsz.

képviselő is. Vázsonyi előadása egyike lesz a legérdekesebbnek s az előadás iránt már most is általános az érdeklődés.

Bucsulakoma Benedek János tiszteletére.

Benedek János dr. orsz. képviselő, la-punk főszerkesztője, leköszönt a vendéglő-sök ipartársulatnál viselt jogtanácsosi állásá-rol. Az ipartársulat, hogy volt jogtanácsos-suk iránt érzett szeretetüknek és rokonszen-vüknek kifejezést adjanak, pénteken buc-su-lakomat rendeznek Benedek tiszteletére,

A vadasdi székelyek temploma.

A vadasdi református székelyek templomának a felépítéséhez a mai napon is vettünk segély összeget. Há-rom derék magyar debreczeni fiatal ember adománya ez, a kik a székely testvérek gyámolítására 3 koronát ado-mányoztak. Gözner Kálmán, Kutas Károly és Róth Kálmán ezek a derék adakozók, a kiknek ezen adományát hálás köszönettel nyugtatjuk és a va-dasdi lelkész hivatal címére utalvá-nyozni fogjuk.

Egy nagyváradi kifütyülés története.

Higgadt, esőndes verü publikuma ma-gyar, sokszor meg panaszkodnak is rá, hogy nehezen hevül. De ha a lelkesedésre rá is adja a fejét, az olyan alkalmakkor történik, a mikor az elégedetlenségének, megütközésé-nek hangos szívvél kifejezést akar adni. Ilyen eset volt, a mint a M. H. írja, Nagyváradon a színház szombati előadásán. Egy helyi szerzőnek Karácsonyi Aladárnak négy felvonásos „Jogászelet” című újonságot mu-tattak be. Eleinte unalom borult a nezőtérre-kesőbbben egyesek hangos megjegyzéseket kezdtek tenni. — Imen is, onan is kial-tottak

— Eleg volt! Unjuk! Hagyjak mar abba!

Közbe-közbe egy egy füttyszó hangzott s a harmadik felvonás végén, a mikor a színpadon minden egyes szereplőt kidobnak; valaki kiadta a jelszót:

— A szerzőt is! Dobjuk ki a szer-zőt is!

Ekkor kitört az általános hahóta. Az emberek dobogtak, kiáltoztak, füttyöltek, s szinte alig lehetett a darabot befejezni. En-nek a ritka jelenségnek, a mint Nagyvárad-ról írják, két oka. Az egyik: hogy a darab csakugyan nem tartozik a személyesítő mű-vészet gyöngyei közé, a miről persze a di-rektor a szerzőt a közönség meg az illetőnek saját érdekéből fölvilágosíthatta volna, mi-előtt a darabot kitűzték. — A másik eg-kissé kedvesebb. . . . A szerző ugyanis újságíró, munkatársa egy lapnak, a melyik néha kemény szóval illette kritikáiban a színészeket. Ezért most bosszúból a színé-szek — agyonjártották a darabot.

A husárcsarnok ügye.

Mi lesz már ezzel a kellemetlen husárcsarnok ügyével. Akar-e, fog-e egyáltalában végérvényesen foglalkozni ezzel a kérdéssel az ügy megvizsgá-

lására kiküldött bizottság és a nemes városi tanács? Mert azt erkölcsi lehe-tetlenségnek tartjuk, hogy bárki gyö-nyörüséget találja abban, hogy azok a szegény husárcsarnok asszonyok minden nap érzékeny veszteséggel zárják le számadásaikat és drót ketreczeiket. Már pedig az letagadhatatlan, hogy nap nap után megrövidíti őket vagy-onukban az a türehtetlen kényszer-ál-lapot, a melybe őket Aczél Géza városi főmérnök ur erőszakosan kergette bele.

A tőzsdén.

Hartzélig Szigfrid lelkendezve rohan:

— Hallatlan, rettenetes policzájvidrik!

Kérdezi tőle a Móni:

— Micsoda veszedelem reád?

— Képzeld Mónikám: Felbontják az

összes Bécsből jövő leveleket!

Móniban is lobot vet az állampolgari demokrata érzület:

— Ez is csak nálunk megeshetik! —

Persze egy fogás ez is. Mondd, Szigfrid, ki bontja fel a leveleket?

S mondja Hartzélig:

— No ná! Akinek ezimezve van.

Móni:

— Bontsanak fel téged!

Vadludak a Balatonon.

Vadászaikra érdekes ez a dunántuli hír, hogy ebben az esztendőben nem fa-gyott be a kis magyar tenger, a Balaton. A veszpremi, zalai, somogyi partokon még most is zöld a nádak kardelű levele, amely-nek sűrűjében a vadludak és kacsák ezrei huzzák meg magukat. Igen, a vadludak is, melyek előre megérezve az ideit nagyon is enyhe telet, nem huzódtak le délibb vidé-keked, hanem ott maradtak a Tátika, Cso-éancz, Badacsony hegyhatainál — s mint most arról a vidékről írják — igen nagy károkat tesznek a vetéstőlakban, melyeknek a tavasziás melegtől kiszendült fűszalait terjedelmes táblaon teljesen leegelik. A sűrű rajokban repülő vadludcsaladok kicsal-ják a dunántuli vadászokat, akiknek azon-ban nem sok szerencsésük akad, lévén a vadlud igen óvatos állat, mielőtt a csapat leszálna ugyanis valamely vetésre, ezt csak akkor teszi, ha a kémlelesre kiküldött vezér-gunar megadja erre az engedelmét, ami meg nem történik, ha valami puskas ember mutatkozik a láthatáron. Misként van ez hidegebb idő jartával, mikor hó bo-ritja a határt. Akkor a vadlud kikaparva a teli takaró alól a fűvet, ha jól lakott, órá-kig elalldogál a hidegtől elgémberedv, fel-váltva, hol az egyik lábán, hol a másikon. Ekkor a vadász ember könnyen megköze-lítheti, kivált szánkón s egy pattantas s meg van a pompás tarsangi peesénye. Az ideit vadlud bőségnek külöben nem nagyon örülnek a balatoni halászok sem, mert a falank állatok nagy kárt tesznek különösen az apró halaknak.

Pártunk bálja.

A debreczeni függetlenségi párt báljától már csak néhány nap vá-lasztja el a farsangolókat. Mert már szombaton este megtartja a párt ezt az igazi magyaros és fényes mulatsá-gát a Bika-disztermében; ahol a polgár-

ságnak színe-java találkozik és együtt vigad ezen a gyönyörű magyar mulatságon.

Debreczeni gazdász bál.

A tarsangi naptár gazdag az idén. Majdnem minden napra jelez bált. A gazdász bál, melyre most különösen hívjuk fel az érdekeltek figyelmét, ma este lesz a Bikadisztermében. Jó mulatást kívánunk

A Stern kefégyár munkásainak mulatsága.

Stern József és Testvére kefégyárának személyzete jótékony segély alapja javára 1902. február hó 8-án, szombaton a Margit-fürdő disztermében a városi Zene-egylet és Kiss Béla zenekara közreműködésével zártkörű táncvigalmat rendez. Belépő-jegy személyenként 1 korona 20 fillér. Család-jegy 3 személyre 3 korona.

Kossuth Ferencz gyógyulása.

Kossuth Ferencz rheumás bajából, a mely mintegy négy hétig ágyhoz, illetőleg szobához kötötte, mint Budapestről örömmel értesülünk, már ugyszólván teljesen felgyógyult, úgy hogy e hó 18-án már meg is jelenhetik a karácsonyi szünetek után tartandó első ülésen. Kossuth mind a mellett a massage-kurát, a melyet dr. Arányi Zsigmond herculesfürdői orvos végez, a jobb térdizületben visszamaradt csekély izzadmány miatt még egy ideig folytatja, hogy tökéletesen megszabaduljon bajától.

Az alispán ur stílusa.

Bárha vármegyénkben is megtörténhetett volna, nem minálunk történt, hanem egy dunántúli vármegye alispánja volt az, aki a következő körrendeletben áldozott a magyar nyelv stílusának:

Miután a „Belügyi Közlöny“ minden hivatalnak hivatalból előfizettetik, s általuk, mint hivatalos irat lesz kezeleendő, minden külön utasítás nélkül felhívom ezimemet, hogy e lap tanulmányozandós címeket hozzáalkalmazzandók.

Az osztály sorsjáték huzása.

Az osztálysorsjáték keddi huzásán a következő számokat sorsolták ki:

80.000	koronát nyert:	44668.
20.000	koronát nyert:	3545.
15.000	koronát nyert:	86927.
5000	koronát nyert:	51765.
2000	koronát nyertek:	5908 6768
31943	53079	63931.
1000	koronát nyertek:	12005 16215
41153	69780	93728.
500	koronát nyertek:	1364 5598
5013	8592	12995 14414 15903 23366 28866
30109	30113	34262 38970 42766 43979
44074	44829	55462 55642 66171 67635
71333	74810	75643 77174 81798 87162
90886	98836	99217.

Adományok az Ispóty harang és órára.

Szell István ev. ref. kántor gyűjtőívén adakoztak: Szell István ref. kántor 2 kor., Nagy András keztyűs 2 kor., Papp Testvérek szabó 2 kor., Békes Lajos kereskedő 2 kor., Szilcz Ferencz gyógyszerész 2 kor., Szemes Árpád (utazó) 2 kor., Dankó Béla tem. int. 2 kor., Kovács Mihály bérkocsis 1 kor., Csáthy Ferencz kereskedő 2 korona, Balla Lajos asztalos 40 fil., Kis Lajos

kereskedő 2 kor., Hoff Albert aranyműves 1 kor., Bartha Lálman kereskedő 2 kor., dr. Ujfalussy József orvos 2 kor., Márton Imre ügyvéd 2 kor., Varga József butoros 1 kor., Tóth Kálmán kereskedő 2 kor., Varga és Vass szabó 2 kor., Kegyes Ferencz sarkó raktáros 2 kor., özv. Rickl Antalné 1 kor., Tóth Sándor keresk. 5 kor., Szabó Mihály szalámis 10 kor., Felegyházi János kereskedő 10 kor., Gerőby Fülöp utódai 5 kor., Tóth Kálmán szabó 4 kor., Sesztina Jenő kereskedő 20 kor., Losonczy János lakatos 2 kor., Jámbor János földbirtokos 20 kor., Komlóssy Lajos kereskedő 4 kor., Kéki Sándor szappanos 4 kor., Márton Gyula kereskedő 4 kor., Pongrácz Géza keresk. 4 kor., Aczél Géza főmérnök 10 kor., Donogán és Somossy 5 kor., Fehér András mészáros 2 kor., László Albert keresk. 5 kor., Kozma László árv. h. ig. 2 kor., Party Ferencz keresk. 2 kor., Nemethy János hentes 1 kor., Móricz Ferencz 6 kor., id. Szathmáry Mihály 1 kor., Ungvári Jozsef 1 kor., Ungvári Imre 4 kor., Csontos Péter gazd. 1 kor., Szabó Lajos fiai 10 kor., Kovács Mihály keresk. 3 kor., Medgyaszay Sándor hentes 2 kor., Varga Lure mészáros 4 kor., Györffy Aladár keresk. 2 koronát, összesen 191 kor. 40 fillért, Debreczen 1902 jan. 13. Szell István. Köszönettel atvettem Debreczen 1902 jan. 14. Könyves Tóth Kálmán.

Debreczeni rövid hírek.

Ujházi Ede, a kiváló színművész, — az idén is ellátogat szülővárosába, Debreczenbe. Hirszerint már vasárnap megkezdí több estére terjedő vendégszeroplést. — **Az állami ménék** kiosztására Losonczy Mihály min., tanácsos, országos — lótenyésztési osztályfőnök és Budaházy Kálmán min., titkár előadó, folyó hó 22-én Debreczenbe érkeznek, folyó hó 23-án delelőtt kezdik meg a mentelepen az állami ménék kiosztását. — **Az lugya kenyéradó** f. hó 16-án délután 5 órakor ülést tart a városházán. — **Két lopást** jelentettek be a debreczeni rendőrséghez. Mindkét tolvaj kézre került. Csorba Géza foglalkozás nélküli egyén Draveczki Imrétől aranyláncot, Molnár András Feldheim Samunétól fehérneműt lopott. **Új szövetkezet** alakul Debreczenben. A debreczeni cipészek raktár és termelő szövetkezetet alakítanak a vasárnap délután tartandó gyűlésen. — **Schwarz József** debreczeni lakos miniszteri engedéllyel Szücs-re magyarosította a nevét.

Felhívás a debreczeni gazdákhöz!

Vettük az alábbi közérdekű felhívást a melyet őszintén ajánlunk a gazdaközönség figyelmébe: Gazdatársak! Gazdaközönségünk elegendő ismeri már az indokot, a mi a Gazdasági Egyesület Országos Szövetséget arra indította, hogy a külföldi tőkepenzesek részvényein alapuló Biztosító Részvénytársaságok ellensúlyozása végett egy szövetkezeti alapon álló biztosító intézetet létesítsen. Magyarország gazdasági történetében emlékeztetés marad 1899 december hó 11-dik napja amidőn a Gazdak Biztosító Szövetkezete megalahult. Gazdatársak! Ti tudjátok és ti éreztétek, hogy a külföldi biztsító részvénytársaságok a melyeknek legtöbbször még a nevét is alig tudjátok kimondani, — mily részt követelnek tőletek akkor, a midőn nehéz munkálkodastok eredményét, a földtermését betakarítottatok, és ha ezt nem akartátok, az esetben pedig kénytelenek voltatok tartózkodni a biztosítástól. — A statisztika igazolja, hogy Magyarorszobgban azon érték, amit a jégkár ellen biztosítani kellene, meghaladja a 3000 millió koronát és 1899-ben a részvénytársaságok felemelt díjtételei folytán csak 355 millió korona volt biztosítva. A magyar gazdaközönség

tehát a biztosító részvénytársaságok önkénye ellen radikális gyógyszer alkalmazott a szövetkezeti alapon álló „Gazdak Biztosító Szövetkezete“ létesítése által. A gazdaközönség saját erejéből hozta létre a Gazdak Biztosító Szövetkezetét, ezen szövetkezet magáé a gazdaközönségé es miután a legjobb biztosító contingens maga a gazdaközönség, a szerény kezdetből kiindult szövetkezet rövid idő alatt oly hatalmas intézetté fogja kinőni magát, amelynek áldásvit megfogja érezni Magyarország egész gazdatársadalma, mert hiszen ki meri tagadni, hogy annak megalakítása nem a közszükségből történt. Magyar nemzeti szempontból hazafiaskötelessége magyarország minden gazdájnak, hogy ne bizto-itson külföldi biztosító részvénytársaságnál s ne dobja oda véres verejtekkel szerzett keresményét a külföldi tőkepenzeseknek. Ő felsége családi urdalma, az uralkodóház tagjai, törvényhatóságok, gazdasági egyesületek, a nagybirtokosok és és a kisgazdak neveit ott találjátok a Gazdak Biztosító Szövetkezetének alapítói es üzletész jegyői sorában A magyar királyi földmivelésügyi Miniszterium, hogy bizonyítékot szolgáltatson a Gazdak Biztosító Szövetkezetének létjogosultsága mellett: a kezelése alatt leő állami birtokok és lótenyésztési intézetek összes vagyontárgyait tűz és villamcsapás által okozható károk ellen 38 millió korona értékben a szövetkezetnél biztosította. A szövetkezetnél lett legújában biztosítva a magyar kincstár tulajdonat képező országos képtár, a történelmi csarnok és a szépművészeti képek gyűjteménye 1 millió 429.482 korona erejéig. Az államnak a ki a szövetkezet alapítókéje gyarapításához is 400 ezer kor járult — ezen példaadása a magyar gazdaközönség bizalmát a Gazdak Biztosító Szövetkezetére iránt megszilárdította annyival is inkább, mert a szövetkezet egész szervezete reális alapokra van fektetve, nem működik nagy zajjal, képviselősegi hálózata a vidéken a gazdasági egyesületekben kellő garancia arra, hogy a biztosítók kifogástal n eljárásban részcsüljenek. Sikerült a szövetkezetnek oly biztosítási szerződéseket is kötnie, melynek alapján a biztosított érték 90%-át viszont ziztosíthatja és így a gazdaközönség teljes megnugvással adhatja fel biztosításait a szövetkezetnél. A földmivelésügyi miniszter nemcsak az állami vagyont, de a saját magányvagyonát is a szövetkezetnél biztosította, az ő példáját követni hívjuk fel Debreczen gazdaközönségét, a mely gazdaközönség felismerve a Gazdak Biztosító Szövetkezetének üdvös célját, mar is több százezer korona értéket képező biztosítást kötött a szövetkezet debreczeni képviselőjénél, a gazdasági egyesület titkárjánál. A Gazdak Biztosító Szövetkezete a magyar gazdáké és ha a gazdaközönség biztosításait itt eszközli ez által a külföldi biztosító részvénytársaságoktól milliókat fog megmenteni mezőgazdaságunk hasznára. Debreczen, 1902, január hó 1. Polgári Balint, Kertész István, Szücs István, Bányai Péter, Ifj. Kertész János, Polgári József, Zöld János, Szentessy János,

Hírek a nagyvilágból.

Hirtelen halállal halt meg Baróthon Markaly István római katolikus kántor a vendéglőben. Éppen Petőfi haláláról beszélt, midőn hirtelen elakadt a hangja s abban a pillanatban meghalt. — **Hogy mulattatják a völegényt?** Pozsonyból jelentik, hogy Frigyes főherczeg tegnap családjával, továbbá Sal E-Salm Alfréd és Emanuel herczegekkel meglekintette a pozsonyi várat. A főherczeg, aki tudvalevőleg hadtestparancsnok délután riadót fuvatott, mire a 4000 főnyi helyőrség

sietve az Eszterházy-terre gyülekezett. A csapatok ezután elvonultak a főherceg előtt. **Föltaláló a czárnál.** Varsóból írják, hogy Szecepanik Jan, ismert lengyel feltalálót a czár külön kihallgatáson fogadta. — A czár érdeklődött Szecepanik találmányai iránt, a feltalálót minden tekintetben kitüntető figyelemben részesítette és kegyesen elfogadta azt a golyófogó pánczelt melyet neki Szecepanik atnyújtott. — **Volt-e már ilyen enyhé tél?** Egy vidéki lapban olvassuk egy öreg uri ember feljegyzéseit, a ki megemlékezik az 1873 dik esztendőről, mikor január első napján ibolyák és tulipántok nyíltak s So-mogyban e napokban is sneffet löttek. — Február hónapban volt az első fagy, de csak 14 én s másnap már ismét meleg idő volt. Márczius 14-en s másnap már ismét meleg idő volt. Márczius tizenegyedikéről a következő feljegyzést teszi:

Meleg. A vetések buján hajtanak s elvesztették a rozsdás színt. Aprilisban arattak, aratáskor a gabona rosszul fizezett. Nagy szárazság volt, rendkívüli hőséggel júliusban. — Augusztusban a nagy kolera.

— **A fekete halál Bécsben.** Rémes hír terjed Bécsből. A város egyik legnagyobb kórházában, az Allgemeines Krankenhaus-ban egészen váratlanul fellépett egyike a legmeresebb betegségeknek: a fekete himlő. Ez a rettegett betegség a himlőnek legsúlyosabb fajtája s a közönséges himlőtől abban különbözik, hogy a beteg bőréen és belső szerveiben elfeketedő verőmelesek támadnak. Az orvosi tudomány e bajt a föltétlenül halálos betegségek közé sorozza. Érthető tehát az a remélet, amit a fekete himlő fellépése Bécsben kelt. A rémes járvány két első áldozata Neusser tanár klinikájának két ápolónője, a ik tegnap délután betegedtek meg. A betegeket a járványkórházban szigorúan elkülönítették, s most az kutatják, ki hurcolta be a fekete halált a kórházba.

— **Farkasok Gyergyóban.** Gyergyó-Ditrő környékén annyira elszaporodtak a farkasok, hogy bemeccskednek egészen a faluig. A napokban is a falu egyik utczáján egy kis fiút két farkas megtamadott s csak az elősiető emberek tudták a bestiákat elűzni. — **Az angol egyházak jövedelme.** Az angol egyházi szervezetek között a legnagyobb és a legtekinélyesebb a Church of England. Ennek évi jövedelme alapítványokból, földbirtokból és a hívek járulékaiból 115,080,000 korona, amihöz önkéntes adományok révén évenként még átlag 65,120,000 kor. járul, vagyis az egész jövedelem 165,200,000 kor. tesz ki. A baptisták és az independensek évi budgetje 2,000,000 korona, a wesleyanusoké 30,000,000 korona. A presbyterianusok egyházának jövedelme noha a hívek száma csak 268,000, 5,231,420 koronát tesz ki. — Az üdv hadseregének pénztárába évenként átlag egy millió 200,000 korona folyik be, a 120,000 főre menő zsidóság egyházi budgetje pedig 3,000,000 koronát tesz ki. Angliában tehát évenként 380,000,000 korona jut egyházi célokra.

— **A báró Wallburg-család atyafisága a Dunántul** Skublits Lujzának nehai Ernő főherceggel kötött morgantikus házasságából származó báró Wallburg Ernő tragédiája már évek óta foglalkoztatja a sajtót. Ezen bonyolodott családi ügyre vonatkozó új és eddig teljesen ismeretlen adatot közöl az egyik vas megyei újság. Skublits Lujza, aki messze vidéken híres szépség volt a maga idejében családjának leghatározottabb tilalma ellenére férjhez ment Csendhelyi Ignác nevű kivételkőzött szerzeteshez, aki rendkívül szép férfi volt, de egyttal könnyelmű s a megfelelő jövedelmekben szűkölködött, másrészt pedig a feleségét a legdurvább bánásmódban részesítette. — Ebből a házasságból 2 leánygyermek született:

Csendhelyi Lujza és Laura, kik között az első Szentmiklóssy Gyula tapolezai főszolgabírónak a felesége. Skublits Lujza nem türelvén férjének durvaságát elvált tőle és rövid idő múlva Ernő fh. lépett morgantikus házasságra. Csendhelyi Ignác is ujra nősült s nőül vette egy előkelő ke-menesaljai család leányát: nehai Horváth Elek képviselő nevéret; Linát, aki szintén a családja legszigorubb tilalma ellenére nyujtotta a kezét Csen helyinek, a ki azonban vele is éppoly durván bánt, mint első feleségével, míg végre fivére Horváth Elek hazavitte Csöngére a saját házához, Csendhelyi Ignácznak ebből a második házasságból született Csendhelyi Móríz, aki Bobán nőül vette Györfly Lidit, kinek leánya Csendhelyi Lidi 18 éves hajadon, a ki egyike a legszebb bobai nemes kisaszonyoknak. — **Szociálista községi képviselők.** Az első eset, hogy a községi választások alkalmával nálunk Magyarországon is a szociálisták nyerték a legtöbb szavazatot Az érdekes eset Solt pestmegyei nagyközségben történt, a hol a most lefolyt községi képviselőtestületi választások alkalmával mind a három kerületben a szociálisták győztek, kiknek jelöltjei 335 leadott szavazatból 225-öt nyertek el. A másik érdekes községi választás Csanádmegyének Kunagota községében történt, hol e hó 7-én ejtettek meg a községi képviselőv. lasztást. Elvül volt kimondva, hogy uri embernek a községi képviselőtestületbe bejutni nem szabad. Nem is jutott be egy sem. A föld egyszerű népét választották be.

Farsangi naptár.

Jan 15. A eszmadia áruesarnok szöv. tánczestélye a Koronában.
Jan. 16. Gazdászok tánczestélye.
Jan. 18. A függ. járt bálja a „Bika” disztermében.
Jan 18. A posta és táv. altisztek tánczestélye a Koronában.
Jan. 19. Asztalos ifjuság bálja.
Jan. 23. A polgári kerékpáros egyesület háziestélye a Dreherben.
Jan. 19. A torna és kerékp. egyesület hangv. a zenében.
Jan. 25. A kereskedő bala a „Bika”-ban.
Jan. 26. Polgári kör bálja.
Febr. 1. Bohóc estély.
Febr. 2. Iparoskör bálja.
Febr. 8. A jog. és tisztv. kör bálja a „Bika”-ban.
Febr. 8. A Stern féle munkások bálja a Margitban.
Febr. 15. Filler egyesület teaestélye.

SZINHÁZ.

Műsor.

Szerda: Szentiványéji álom, C. bérlet.
Csütörtök: újdonságul először: Teréz kapitány operette, írták Bisson és Planquett.
Péntek: ugyanez.
Szombat: ugyanez.

Innét-onnét.

— Január 15. —

(Debreczeni rosz szokás.)

Az egyéb debreczeni rosz szokások között jeles tulajdonság az is, hogy midőn az újság a közéletnek valamelyik sérelmét vásznára,

szóvá teszi, a terveikben és működésükben találva érezett és megzavart uraságok, még a panaszos igazságot is durva, goromba kocsis hangú hirlapi nyilatkozatokkal akarják a további jogos panaszoktól elriasztani.

Utóbbi időben is jelentek meg a helyi lapokban ilyen nagyhangú nyilatkozatok, de a goromba önzés szelével tele fujt debreczeni saját külön disznóhólyagok nem annyira rettenetes, mint inkább mulatságos pultkanással pukkantak szét az igazság kerülhetetlen tüjének a szurásától; legfeljebb csak pillanatig a hólyagból szerte aradt büzhödt levegő émelygette az embert, jelezve, hogy micsoda elfajultak Debreczenben a viszonyok, micsoda határt nem ismerő, a közre káros, veszedelmes az uraságoknak e vakmerő pöffeszkedése, mert hogy midőn napnál igazabb, tanuk által tanusított igazságokról van szó, ekkor is a hallgatás helyett, vakmerő durvasággal törnek az igaz szavak elfojtására.

Szerencsére ettől a rettenetes baszkodástól mi nem ijedünk meg, sőt minden durváskodás nélkül, fokozottabban szolgáljuk az igazság szent ügyét, a mely igazság felette áll minden hivatalos tekintélynek, nagyképűsködésnek, ösbuta tagadásnak és talyigás gorombaságnak.

Ámde úgy látszik idáig nem az igazság nemes aczélfegyérével, de a sáros, kulizmázos talyigás löcsesel hadakoztak itt a érfiak. Azonban a löcs minket nem rettetget, mert az igazság katikása tovább elér annál.

Jó lesz tehát a debreczeni rosz szokásból engedni, annyit megtanulni, hogy vannak igazságok, melyeket sem löcsös gorombasággal, sem bunyikos tagadással nem lehet agyonütöni. Azt is higgye el mindenki, hogy mi magunk is szivesebben foglalkoznánk lijomfehér eszményi dolgokkal és emberekkel, de hát a rég elhanyagolt, mestersegesen ápolrt fertőben csak a piszkok kérésednek felül.

Elég megdöbentő baj ez a szegény elárult Debreczenre. Azért itt főképen kívánatos, hogy változzanak az idők, akkor talán változnak az emberek és a rosz szokások is, és kiszárad a különféle visszaélések manap, feneketlennek tetsző, büzhödt fertője. Majd ekkor elpusztulnak a vartyogó békák is, a melyek jelenleg szunyogpecsenyének képzelik az egész világot, mely azért teremtett, hogy tarkatestüket — tarka-barka lelkiükről nem is szólvá — legyen mivel hizlalni.

(Az első hó...)

Valahára leesett az első hó. Olyan ez mint a hermelin palást. A költői regeszertint a hófehér hermelin inkább meghal, mintsem hogy a vadásztól üldözötve a sáros mocsáron keresztül uszva mentse magát. Ez a hó virág is, melynek most örvendünk, inkább elolvad, mintsem hogy a piszkos porral elgyedjék össze.

Ezen első hó különösen a vadászoknk öröm. A csatangoló vadak léptei rajzolnak a vadásznak tetsző jelképeket a hőmezőség vásznára.

Volt idő, midőn atyámurammal én is sok nyulat lövöldöztem el a havas mezőn, a fűrge tüzes lovaktól szalajtott szánkáról. Voltaképpen ugyan nem is én lőttem a nyulat, én csak a nagybundából lestem, hol kacszik a havas domboldalokon a nyul. Atyámuram füstölte a borzast a nemes lankaszterből oldalba. Volt idő erre is . . .

Ma leginkább dühödt farkas fészkek között járok. De még az ősidőkből megszokta ezeknek a vonyítását a hajdu. Börökből nyuzta a nevezetes híru farkasbőr kaczagányt.

Ej hó! Hull a hó! . . . Puskára vadászok. Ezer vadnyom a hómezőn.

nemes Portörő Kelemen.

IRODALOM.

Tavasza a télben.

Ugy elgyönyörködöm
Két kicsi bimbóba,
Kik mosolylyal néznek
A frissen hullt hóra . . .
Kik ragyogó fenynyel
Nyílnak kis kertemben:
Liliomul szebben!

En páros bimbóim:
Két esőpp fiu-gyerek!
— Bár soh se érnétek
Gyászt, bút hozó telet . . .
— Bár soh se látnátok
Szirmotok mulását:
Öröm hervadását!

Kiss Illés.

Állatok világa.

A Légrády testvérek kiadásában megje-e-nő Brehm-fele nagy műnek, az Állatok Világának 45-ik füzeté is az olvasók kezébe jutott. Ebben az érdekes füzetben, amelyhez a kiadó czég fekete nyomatú műlapot csatolt, az elefántokról és a rinoceroszokról van szó Brehm szeretetre méltó és mindenütt kedvelt modorában. Különbösen felkelti a figyelmet az a pompásan megírt rész, amely az elefántok fogását, szelidítését és vadászát adja elő, részletesen és módfelelőtt érdekesen. Nem kevésbé olvasásra méltó a rinoceroszokról szóló fejezet, amelyben sok újabb megfigyelésből eredő adatot is kapunk. Ezt a füzetet, éppen úgy mint az eddig közreadottakat, gondos kivi telü szövegrajzok tartják. Az állatok világa füzeteként jelenik meg s egy-egy füzet ára 80 fillér. Az eddig már kiadott két nagy kötet díszes kötésben kötetenként 18 koronáért szerezhető meg, úgy a vállalat kiadói hivatalában (Váci körút 78) mint minden jobb könyvkereskedésben.

Legújabb könyvek.

1901 XX. Törvényezik, a közigazgatás egyszerűsítéséről. Jegyzetekkel és utasításokkal ellátta dr. Imling Konrád kir. táblai tanácselnök. Az életbeléptetési és végrehajtási rendelettel. Ára 1 korona, Budapest, 1902. Kiadja Rath Mór. (A Haas-Palotában.)

Versek. Irta: Kató József. Debreczen, Csokonai nyomda 1902. Telegdy K. Lajos utóda könyvkereskedése Debreczen. A helyi

könyv piacz ezen legújabb termékére még visszatérünk, most csak egyszerűen jelezzük a megjelenését. A kötet Szabolcska Mihálynak van ajánlva

A „Vasárnapi Ujság”

Január 12-iki száma 22 képpel s a következő tartalommal jelent meg: „Bertha Sándor” (arcképpel.) — „A gyermek és Petőfi.” Költemény gróf Zichy Gézáról. — Regénytár: „A parasztkirály.” Történeti regény a XVI. századból. Irta Zsigány Árpád (Goró Lajos rajzaival.) — „Rezeda kisasszony.” Elbeszélés. Irta Julien Gordon. Angolból fordította S. A. (képpel.) — Egy régi magyar asszony.” — „Az új országház fal-festményei” (képpel Jantyk Matyás festményei és tanulmányai után és a művész arcképpel.) — „Kukány ostroma” Paródia Murány ostromára. Irta Seress Imre (Linek Lajos rajzaival.) — „Uj-évi tisztelgések.” — „Venezuela” (képpel és terképpel.) Cholnoky Jenőtől. — „A Petőfi-társaság huszonöt éves jubileuma.” (A Petőfi-társaság tagjainak arcképesportozatával.) Molnár Antal (arcképpel.) — „Nógrád visszafoglalása” (képpel Pap Henrik festménye után.) „A német császár fia” (képpel.) — „Szilveszter éjjele a budapesti főpóston.” Hege dús Alajostól. — Irodalom és Művészet, Közintézetek és Egyesületek, Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg stb. rendes heti rovatok. A Vasárnapi Ujság előfizetési ára negyedévre négy korona, a „Politikai Ujdonságok”-kal és „Világkróniká”-val együtt hat korona. Megrendelhető a Franklin Társulat kiadóhivatalában (Budapest, IV. ker. Egyetem-utca 4. sz.) Ugyanitt megrendelhető a „Képes Néplap” legolcsóbb ujság a magyar nép számára, félévre 2 korona 40 fillér.

CSARNOK.

Vaterloo.

Ereckmann—Chatrián elbeszélése után fordította a: ifjabb Mórész Pál.

3.

— Hej! Thibeau atyó! kiálték én!
Hej! Fűrszt anyó. Ugy, ugy! Csak bátran dolgozra.

— Nagy igazat beszél József ur! Szapora most a munka Ez az ostromzár mindent visszatartott, drága minden percünk.

Hát még a terhes kocsik, talpigák, ezek is hosszú sorban és már ily korán döcögtek a város felé. Teglaival, cseréppel, lécczel, deszkával, gerendával volt megpakva minden kocsi. A városban is lázasan folyt a munka. A gránátoktól szétrombolt hazákat, tetőket építették, javították. A fuvarosok pattogtak az ostorral és a kalapácsok kopácsolása messze hangzott. Minden irányban ácsok, kőművesek szorgoskodtak a nyaralók körül.

Az ugynevezett „virág kosár” ház padlásán Ulrich apó, az ácsmester három legényével foglalatoskodott. Ezt a házat a városi ágyuk golyói lőtték össze és az ácsok most már éppen a tetőgerendákat erősítették a munkába elmerülve. Fűtő-rezszve dolgoztak és egy tempóban kalapácsoltak. Ó igen! A munkáskezek meglevenedtek, hisz viczátért a béke! Ekkor bezzeg senki sem vágyódott újabb háboruk után. Nem, nem! Erezte mindnyája, hogy a családitiűhely melletti béke micsoda becses. Mindenki csak a hadi időkből szakadt nyomortól igyekezett szabadulni.

A fűrés és a gyalu horácsoló zugását felé helyezték bármely győzelmes ágyudörgésnek. Mindenki tisztában volt azzal, hogy micsoda fáradságba, verejtékbe és könybe kerül helyreállítani azt, a mit a bomba tiz perc alatt rombol. Gyakran még tiz esztendő is kevés ezt a rombolást helyre állítani.

Magam is micsoda boldogan, vidáman siettem tova a szabad mezőségben. Nem vártam a Püti őrmester parancsát, hogy merre menjek, parancsnökkül választhattam a magam útját. A pacsirták az égboltozatig csapkodtak, kis szárnyukat lebegtetvén. Micsoda szépen énekeltek. Hát még a fűjek és a kendeliecék! Teremtő Istenem! Az ember csak egyszer fiatal. Az üde hajnali levegő vadrózsák és mezőség virágjától illatozott. A vierwindeni öreg torony hegyes csucs baráti jelként emelkedett ki a falu a füstölgő kis kéményei közül.

Az én drága Katiczám is most gyujthatott tüzet és a kedves most főzi a kávékat . . .

Még inkább szaporáztam a lépést. Végre a falu alá értem most kissé lassultam, mert már majd elfulladt a nagy sietésben a lélegzetem. Mosolyogva tekintettem a kis házuok ablakára. Ime nyílik a házajtó. Gredi anyó lépett ki, nagy seprű volt a kezében, felém fordult. Ide hallatszott még a kiáltása is:

Itt van! Megjött . . .

Ekkor Katiczám is kiugrott az ajtón. Napról-napra szebb az ő kis nefelejtsek fejkötőcskéjén.

— Ó . . ., rebegte. Micsoda pompás! Micsoda nagyszerű. Már oly nehezen vártalak.

Micsoda boldog a kedves. Karjaimba ölelem és csókolom. Micsoda csók ez! Hajh! Eljen a fiatalság. Katiczámmal karöltve lépünk az öreg szobába.

Gredi néném pedig lelkesülten emelgeti seprűt.

— Már ezután nem soroznak többé. . . Örök a béke.

Boldogan kaczagunk, nevetgélünk. Leülök. Katiczám az örömtől birulva tekintget reám. Gredi néném pedig újra kezdi a mondókáját:

— No! Hát az a gazminiszter irt-e már? Hát soha sem fog már az irni? Hát ilyen bolondoknak tart az minket? Bezzeg az a másik sokat mozgolódott, ennek pedig még a híré sem leket hallani. Türetetlen ez a sokféle parancsosztogatás. De hisz te már nem is vagy katona. Hisz halott gyanánt hagytak vissza. Mi mentettünk meg. Kutyanál az egres. Már neked sem parancsolhatnak ők.

— Szó sines róla, nagy igaz a van Gredi nénémnek! mondam! De mindhiából Mert addig még sem lakodalmaztatunk, a míg a városházán, a polgármesternél a polgári kötéssel nem végeztünk, e nélkül a pap sem merészel összeadni bennünket. már pedig ehhez a miniszter engedélye kell. Nagynéném ismét felingerült. Ilyen szavakkal végezte beszédét.

— Látod Józsi fiam, ezek az emberek csak magoknak esznek, mindenben csak a maguk hasznát nézik. Pedig hát kicsoda fizeti a zsandárt és a bírót? Kicsoda fizeti a papot is? Hát az egész világot? Mindent csak mi! És ime még csak összeadni sem mernek bennünket. Igazán borzasztó komizság. Már én ezt soha nem állom ki. Inkába vándoroljunk ki Schweizba ott majd megeskettek titeket.

Nagynéném ezen szavai után kissé maga is megnyugodott és a nap hátrafele részét, dalolva, kaczarászva töltöttük el.

— Folyt. köv. —

Nyilttér.

Tisztelettel értesitem t. clienseimet, hogy Bécsből haza érkeztem és a szokott rendelő órákban rendelkezésre állok. Technikusom pár nap múlva érkezik az újonnan berendezett technikai osztályllyal.

Dr. Szász Adolf
fogorvos,

Köhögésnél legjobb a dr. Burger Borsy-féle **Pemetefű cukorka**. Kapható Borsy cukrázdájában, Jóna és Jóna urak üzletében. 1 doboz 20 fl.

Szőlő oltvány eladó Dobi Sandornál H.-Nádudvaron.

Tanuló felvétetik. Cím a kiadói vatalban.

Wertheim pénzszekrény 3-as sz. igen jutányosan eladó. Bővebbet a kiadói hivatalban.

Léczek 4—500 db. kerítésnek szőlőkaronak stb. felarban eladó. Hatvan-u. 9 sz.

Fűszerüzlet, igen jó forgalmu, más vállalkozás miatt eladó. Értekezhetni a kiadói hivatalban.

Iskolázott kauári madarak gyönyörű tiszta csengő hangon éneklők olcsón beszerezhető Pesterfia-u. 26.

Tölgy és fenyő erdőket

melyek jó közlekedési útvonal mellett fekszenek, **6 millió koronáig** az érték harmad-részetének azonnali fizetése mellett vesz

F. MARLIACH WIEN
II. Franzensbrückenstrasse 6.

Eladó.

A tiszalóki állomás mellett egy ház, mely jelenleg csendőrlaktanya, és egy másik épület az előbbi mellett, mely **italmérési joggal felruházott vendéglő** — azonnal eladó.

Bővebb információt ad **Friedmann M.** Tisza-Lök.

Elhatároztuk,

hogy nagy készletünket, mely finom és műizlésű **butorokból** áll, eladjuk. A t. butor vásárlókat butortelepünk szives meglátogatására tisztelettel meghívjuk, eleve megemlítvén, hogy készpénz vásárlás ellenében rendkívül nagy árengedményt adunk.

Bernstein és Társa
Budapest, VI. Teréz-körút 19.

Olcsó áruk.

Van szerencsénk a n. é. közönséggel tudatni, hogy kézmű-áru nagykereskedésünkben

DEBRECZEN, Kistemplom bazár

vászon, chiffon, kanavác, creas-

vásznak, inlet, rumburgi vászon,

zephirek, oxfordok

végzámra oly olcsón beszerezhetők, mint azt máskülönbén csakis nagybani vételnél árusítani szoktuk.

Tisztelettel

Goldstein és Gelberger

Debreczen, Kistemplom bazár.

Valódi moszkvai „Karaván Teák”,

Valódi moszkvai „Popoff”

Valódi Jamaikai Rum

Valódi francia pezsgők

Valódi francia likőrök

Valódi hollandi likőrök

Valódi francia cognac

Kitünő magyar cognac

Kitünő magyar tokaji asszok

Kitünő magyar pécsenye borok

Kitünő magyar asztali borok

Kitünő magyar tea sütemények

Kitünő magyar czukorka speciálitások.

Kontsek Géza

újonnan berendezett üzletében

Kossuth-utca 7.

Új nagy fűszer árjegyzék kívánatra ingyen.

ÜZLETTI KÖNYVEK,

esinos kiállításban, erős kötésben, igen jutányosan

kaphatók

HOFFMANN és KRONOVITZ

KÖNYVNYOMDÁJÁBAN

DEBRECZEN, Főpiacz, a főpostával szemben.

Ujdonság!
Szabadalmazva Magyarországon és a szomszédos államokban.

POLGÁR SÁNDOR
m. kir. szabad. nyert orvosi mű és kötszerezés
BUDAPEST

VII. Erzsébet-körút 50.
egész új szerkezetű sérvtől talált fel, mely a legmodernebb technikai vívmányok között, orvosi kapacitások szerint, a legelőbb helyet foglalja el és a téren a legtekintélyesebbnek bizonyult. Fent nevezett czégnél az összes betegápolási czikk, kötszerek, **gummiáruk** stb. a legjobb minőségben jutányosan beszerezhetők. Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve. Fenti címre ügyelni kessek.

Utánzás ellen védve 16307 sz.

BENSON'S PASTER

Seabury & Johnson-féle
BENSON-TAPASZ
a leghatásosabb szer rheuma, csipőfájdalom, oldalfájás hátfájás, mellfájás, köhögés és mindenféle meghűléseknél.

Óvakodjunk csekélyebb értékű utánzatoktól.
Kapható Mihalovits J. gyógyszerert. Debreczen.
Fitos Ferencz gyógyszerert. N.-Károly,
Louis Ritz & Co. Hamburg.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczen, a főpostával szemben.